ΠΟΛΥΤΟΠΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ Μ.Ε.
Ηρώων Πολυτεχνείου 82,
Πειραιάς 18536
☏ 210.41.81.664
Αγίου Ελευθερίου 48,
Καμίνια 18541
☏ 213.04.51.414.
e-mail:
info@polytopo.edu.gr

ΤΑΞΗ: **Β΄ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ**

ΜΑΘΗΜΑ:**ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ & ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ**

ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑ : **ΠΑΣΣΑ ΕΙΡΗΝΗ**

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: **05.05.2021**

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ: ……

Α. ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Δείχνω , άρα υπάρχω

Να μπορείς να βλέπεις προσωπικές στιγμές φίλων, γνωστών ή αγνώστων; Οι άλλοι να βλέπουν τη δική σου ζωή; Να διαφημίζεσαι με το πάτημα ενός κουμπιού; Να μπορείς να σχολιάσεις ή να αντιπαρατεθείς με τόση ευκολία; Να έχεις βήμα το κάθε δευτερόλεπτο; Κάποτε φαινόταν απίστευτο , αλλά σήμερα τα πάντα έχουν αλλάξει ! Ναι, χωρίς καμιά αμφιβολία, παλιότερα τα πράγματα ήταν αλλιώς…. Όμως οι εποχές προχωρούν και το διαδίκτυο έχει πια καθοριστικό ρόλο στη ζωή **μας**. Και δεν έχει βέβαια κανένα νόημα να αναπολούμε το παρελθόν, ούτε να καταδικάζουμε με απόλυτο τρόπο τις νέες πραγματικότητες.

Ωστόσο, είναι σημαντικό να στεκόμαστε απέναντι σε κάποια θέματα με επιφύλαξη, ωριμότητα και κριτική σκέψη. Η κοινωνική δικτύωση, όπως καθετί έχει πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα. Σίγουρα, δίνει τη δυνατότητα επικοινωνίας, που παλιότερα δεν ήταν δυνατή. Μπορούμε πια να έχουμε επαφή με ανθρώπους, με τους οποίους είχαμε χαθεί ή να αποκτάμε επαφή με ανθρώπους, που υπό άλλες συνθήκες θα χανόμασταν. Αυτό είναι **κάτι** σίγουρα πολύτιμο! Είναι μια ανάσα μέσα στις αγχωτικές ζωές μας, στις οποίες συχνά δεν υπάρχει ο χρόνος για κοινωνικότητα, που θα θέλαμε. Η δυνατότητα έκφρασης είναι κάτι εξαιρετικά θετικό, επίσης . Ο άνθρωπος, που εκφράζεται ελεύθερα, έρχεται σε επαφή με τον εαυτό του αλλά και με άλλους ανθρώπους, στους οποίους έχει κάτι να πει ή από τους οποίους μπορεί κάτι να μάθει.

Ποιοι είναι οι κίνδυνοι, όμως ; Δύο ίσως είναι οι σημαντικότεροι. Ο πρώτος είναι ότι , παρότι η κοινωνική δικτύωση μας δίνει θεωρητικά τη δυνατότητα διαλόγου, ο τρόπος που χρησιμοποιείται τελικά τον καταργεί. Μας είναι πια πολύ εύκολο να έχουμε άποψη για όλα, να κρίνουμε, να θυμώνουμε, να αναπαράγουμε το αρνητικό, ακόμη και να μισούμε. Είναι σημαντικό πιστεύω , κάθε τι που βλέπουμε, καθετί που διαβάζουμε, να το επεξεργαζόμαστε. Να αναλογιζόμαστε αν μπορούμε να έχουμε άποψη για αυτό. Αν θα έχει νόημα, ενδεχομένως, να **το** σχολιάσουμε. Είναι προς τιμήν μας να πούμε μερικές φορές «δεν ξέρω». Είναι σημαντικό να μιλάμε, όταν έχουμε όντως κάτι να πούμε και όχι

όταν απλώς θέλουμε να δείξουμε ότι είμαστε ευαίσθητοι, ειδήμονες, έξυπνοι ή οτιδήποτε άλλο. Κι εδώ έρχεται ο δεύτερος κίνδυνος. Δείχνω, άρα υπάρχω. Αυτό είναι ο σημερινός άνθρωπος; Πρέπει συνεχώς να δείχνει την ευτυχία του, την επιτυχία του, τη διασκέδασή του, την οικογένειά του, το καθετί, που τρώει ή πίνει. Μερικές φορές τη λύπη του ή την ατυχία του ή το κάθε του συναίσθημα.

Γιατί δημιουργήθηκε αυτή η τόσο καινούρια ανάγκη; Φυσικά, δεν είναι κατακριτέο να θέλουμε να μοιραστούμε μια στιγμή, ένα τραγούδι, μια φωτογραφία, ένα ποίημα ή κάτι από εμάς. Είναι όμορφο να μοιραζόμαστε και να νιώθουμε που ενδιαφέρονται για εμάς και μας αγαπούν. Όμως, πότε αυτό γίνεται εθισμός; Όταν νιώθουμε πως πρέπει να μοιραστούμε τα πάντα; Όταν χαιρόμαστε περισσότερο, επειδή θα δείξουμε κάτι, παρά από αυτό το ίδιο; Όταν η διάθεσή μας αλλάζει ανάλογα με το πόσο δημοφιλής είναι μια ανάρτησή μας; Μήπως τότε τελικά το μέσο μας εξουσιάζει; Μήπως κυριαρχεί στη ζωή μας κι εμείς ξεχνάμε πώς να ζούμε, πώς να απολαμβάνουμε, πώς να είμαστε τελικά **ο εαυτός μας** ;

Κ. Τζωρτζάκη, Κοινωνική Ψυχολόγος

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

Να αποδώσετε περιληπτικά το κείμενο σε 90-110 λέξεις. **Μονάδες 4**

ΘΕΜΑ 2α

Να αναγνωρίσετε τις αντωνυμίες με έντονη γραφή και να βρείτε το συντακτικό τους ρόλο (Υ, Α, Κ). **Μονάδες 2**

ΘΕΜΑ 2β

Να βρείτε τη δομή της δεύτερης παραγράφου του κειμένου «Ωστόσο…να μάθει». **Μονάδες 2**

ΘΕΜΑ 2γ

Να βρείτε ένα συνώνυμο για κάθε υπογραμμισμένη λέξη του κειμένου. **Μονάδες 2**

ΘΕΜΑ 3

Σ' ένα άρθρο σας για την ιστοσελίδα του σχολείου σας, να αναφερθείτε στα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα που προκύπτουν από τη χρήση του διαδικτύου (200-220 λέξεις). **Μονάδες 8**

ΠΟΛΥΤΟΠΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ Μ.Ε.

Β. ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΑΝΤΟΝ ΤΣΕΧΩΦ

ΕΝΑΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

Τις προάλλες φώναξα στο γραφείο μου τη δεσποινίδα Ιουλία, τη δασκάλα των παιδιών. Έπρεπε να της δώσω το μισθό της.

- Κάθισε να κάνουμε το λογαριασμό, της είπα. Θα 'χεις ανάγκη από χρήματα και συ ντρέπεσαι να ανοίξεις το στόμα σου... Λοιπόν... Συμφωνήσαμε για τριάντα ρούβλια* το μήνα...

- Για σαράντα.

- Όχι, για τριάντα, το έχω σημειώσει. Εγώ πάντοτε τριάντα ρούβλια δίνω στις δασκάλες... Λοιπόν, έχεις δύο μήνες εδώ...

- Δύο μήνες και πέντε μέρες...

- Δύο μήνες ακριβώς... Το 'χω σημειώσει... Λοιπόν, έχουμε εξήντα ρούβλια. Πρέπει να βγάλουμε εννιά Κυριακές... δε δουλεύετε τις Κυριακές. Πηγαίνετε περίπατο μετα παιδιά. Έπειτα έχουμε τρεις γιορτές...

Η Ιουλία έγινε κατακόκκινη και άρχισε να τσαλακώνει νευρικά την άκρη του φουστανιού της, μα δεν είπε λέξη.

- Τρεις γιορτές... μας κάνουν δώδεκα ρούβλια το μήνα... Ο Κόλιας ήταν άρρωστος τέσσερις μέρες και δεν του έκανες μάθημα... Μονάχα με τη Βαρβάρα ασχολήθηκες... Τρεις μέρες είχες πονόδοντο και η γυναίκα μου σου είπε να αναπαυτείς μετά το φαγητό... Δώδεκα και εφτά δεκαεννιά. Αφαιρούμε, μας μένουν... Χμ! σαράντα ένα ρούβλια... Σωστά;

Το αριστερό μάτι της Ιουλίας έγινε κατακκόκινο και νότισε. Άρχισε να τρέμει το σαγόνι της. Την έπιασε ένας νευρικός βήχας, έβαλε το μαντίλι στη μύτη της, μα δεν έβγαλε άχνα.

- Την παραμονή της πρωτοχρονιάς έσπασες ένα φλιτζάνι του τσαγιού με το πιατάκι του... Βγάζουμε δύο ρούβλια... Το φλιτζάνι κάνει ακριβότερα γιατί είναι οικογενειακό κειμήλιο, μα δεν πειράζει... Τόσο το χειρότερο! Προχωρούμε! Μια μέρα δεν πρόσεξες τον Κόλια, ανέβηκε ο μικρός στο δέντρο και έσκισε το σακάκι του... Βγάζουμε άλλα δέκα ρούβλια... Άλλη μια μέρα που δεν πρόσεχες, έκλεψε μια καμαριέρα τα μποτάκια της Βαρβάρας. Πρέπει να 'χεις τα μάτια σου τέσσερα, γι' αυτό σε πληρώνουμε... Λοιπόν, βγάζουμε άλλα πέντε ρούβλια. Στις δέκα του Γενάρη σε δάνεισα δέκα ρούβλια...

- Όχι, δεν έγινε τέτοιο πράμα. μουρμούρισε η Ιουλία.

- Το 'χω σημειώσει!

- Καλά...

- Βγάζουμε είκοσι επτά ρούβλια, μας μένουν δεκατέσσερα.

Τα μάτια της Ιουλίας γέμισαν δάκρυα. Κόμποι ιδρώτα γυάλιζαν πάνω στη μύτη της. Κακόμοιρο κορίτσι!

- Μα εγώ μια φορά μονάχα δανείστηκα χρήματα. Μονάχα τρία ρούβλια, από την κυρία, μουρμούρισε η Ιουλία και η φωνή της έτρεμε... Αυτά είναι όλα όλα που δανείστηκα.

ΠΟΛΥΤΟΠΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ Μ.Ε.

- Μπα; Και γω δεν τα είχα σημειώσει αυτά. Λοιπόν, δεκατέσσερα έξω τρία, μας μένουν έντεκα. Πάρε τα χρήματά σου, αγαπητή μου! Τρία... τρία, τρία... ένα και ένα... Πάρ' τα...

Και της έδωσα έντεκα ρούβλια. Τα πήρε με τρεμουλιαστά δάχτυλα και τα έβαλε στην τσέπη της.

- Ευχαριστώ, ψιθύρισε.

Πετάχτηκα ορθός και άρχισα να βηματίζω πέρα δώθε στο γραφείο. Με έπιασαν τα δαιμόνια μου.

- Και γιατί με ευχαριστείς;

- Για τα χρήματα.

- Μα, διάολε, εγώ σε έκλεψα, σε λήστεψα! Και μου λες κι ευχαριστώ;

- Οι άλλοι δε μου 'διναν τίποτα!...

- Δε σου 'διναν τίποτα. Φυσικά! Σου έκανα μια φάρσα για να σου γίνει σκληρό μάθημα. Πάρε τα ογδόντα σου ρούβλια! Τα είχα έτοιμα στο φάκελο! Μα γιατί δε φωνάζεις για το δίκιο σου; Γιατί στέκεσαι έτσι σαν χαζή; Μπορείς να ζήσεις σ' αυτό τον κόσμο αν δεν πατήσεις λίγο πόδι, αν δε δείξεις τα δόντια σου; Γιατί είσαι άβουλη;

Μουρμούρισε μερικά ευχαριστώ και βγήκε.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

Να χαρακτηρίσετε την κυρία Ιουλία, όπως παρουσιάζεται στο κείμενο (70-90 λέξεις). **Μονάδες 1**

ΠΟΛΥΤΟΠΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ Μ.Ε.

ΘΕΜΑ 2

Να εντοπίσετε μια μεταφορά και μια παρομοίωση. **Μονάδες 1**

ΚΑΘΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ!